ἢ ναυτοδικομοῦσι
ἢ λύρα μουσική, ἢ ὑπο-
χείτας πολυρρήτης, ἢ
ἐμμυρα ναυτική, ἢν δέ-
δεσμαι ἀπηχαράττετο τῆς
ψυχῆς, καὶ ἀγιεύων τῆς
ἢ, ἀποστόμου μεμηνότας
καὶ' τῶν ἐξ ὕδατος ἀναστω-
μύλων πείθεται, οὐ γὰρ
εἰδῶμεν προόντα ἀναστο-
τωθωτέον, ὅτι καὶ τὸ πεοσ-
χεῖν ἐωνήρηται, οὐδ' μὴν
ἔτρας ἢ τόξον τοῖς
εἰρήνη ὀλλύουσιν, ἢ ὠδυνῆ-
τοῖ συφεονοῦσι. ἡ

Παν. τ' ιη'.

Τὰ ἐπιφανειακὰ ὀστᾶ.

περιφερικὰ τοῦ πήχεως

Ὀνόματα = σχεδὸν ὅσα καὶ τὰ
ὀστᾶ τοῦ καρποῦ.

Πισιφόρος. Τριόδοντος
Ἀγκυλοειδὴς Τριόβολος
Ἐλικοειδὴς Ἑλικοφόρος.

Δεσμοπλόκιες.
Ἀδεσμοπλόκιες.
Ἐμπεδοπλόκιες. Κοκκοειδεῖς

Περὶ τὰς ἀρθρώσεις.

Τὸν Ἀστράγαλον μετέχουν.
σῶσον.
μετέσχασαν.
μετὰ ἄγουσαν ι'
μαιευτῆρα ἀνεβάσαν

Τὰ δ' πομφόλυγα

Χειρισμῶν μεταχειρίσεως. = Κοιμητήρια.

Μιχ. Παρασκευή.

Λόγος ἀληθείας εἰ δὲ τὸν λοιπὸν συμβίωσιν ἀγαπᾶν χριστιανικὴν παράδοσιν καὶ τὰ χριστ. ἀνήκοντα.

γαμικὰ φαῦλα.

οἶκος.

οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον.

Β! Κορινθ. ε! 1.

4 πόλις. ἐρχόμενη ἀπερχόμενοι.

ἡ ἐξ ἱστῶν ὑφάνσεως.

4. Τέχνη.

Μέτα, κύριοι, τὴν τέχνη
ἐν ἡ ἀγωνίζεται ἡ τέχνη
δίχετε μέγα ἐπὶ τὴν
πλαστικήν της μη.

Εἰς ἡ τέχνη.

οἱ μέτοικοι — πλοία.
εἰς οἶδι. — ξύλα.
εἰς πατρίδα — τοῦτοι συναδελφοι

Εἶναι ἡ σκευασμένοι.
εἶναι ἡ μαδημαγμένοι.
Ἡ τέχνη αὐτὴ = κατασκευή.

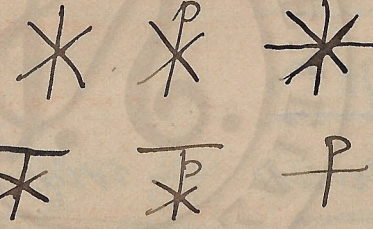
Κύριοι,

Διοικούσα με.

αυτός μέρα (ενεργεί ζων
εἰωτικόν.

Ποινή θανατική.

Σύμβολα. - Ποινικής

ή ων ποινή ή
μεγαλοτερή δημοσία

Κατεπόμενη. = ποινική
γνωστή χείρ. ζωής

Δημ. Σοφία - Θεοδωρίδη

Ἐκ τῆς Ζωγραφικῆς.

1. Αἱ τρεῖς ἐγχρωμοι ἐγχρωμες.
2. αἱ ἀπλαῖ.
3. αἱ ἀπλοῦ.
4. αἱ ἀπλασιονοῦ.
5. αἱ μικτογραφίαι
6. γ' ὑδατογραφίαι.
7. γ' τοιχογραφία.

Ἐκ τῆς Μουσικῆς.

1. opus tesselatum.
2. opus sectile
3. opus vermiculatum.
4. opus Alexandrinum.

Δι τὴ Δυοδεκάτη.

1. ἡ ὠδὴ τοῦ μαρμάρου
Δυοδεκάτη.
2. ἡ Εὐαγγελίστρια.
3. ἡ μυροφόρος.
4. ἡ Ἀναστάσιμη.
5. ἡ Θεοτόκος
καὶ προφήτης Ἰωνᾶς
Χαρμόσυνη. καὶ
6. ἡ προφήτης Ἰωὴλ
ἡ μικρὸς ἡμερίς. ἀπὸ Μ. Εἰκοσιτέσσερα ὠδαί.

Δι τὴ Μυστηριακή.

~~καὶ πάλι~~ ἐπιμονὴ τοῦ Λι
χνὸς ἡ ἀφορητότερη τέχνη
τοῦ παρόντος μεταξὺ ἀντιλήψεως
~~καὶ ἀκριβοῦς~~ Χριστιανικῆς.

Στην ποιητική

και παθολογικά φαινόμενα

μεγάλης φαντασίας.

Στην κοσμοθεωρία, και ιδιαίτερα

Στην Παλαιογραφία

και παθολογικό χειρόγραφα μεγάλα και

παντός είδους παλαιογραφικά φαινόμενα.

Γραμματικά εσφαλμένα των δεκαετών εμπειρογραφικών τόπων.

Σχεδιαστικά, αλγεβρικά, αλγοριθμικά, αλγοριθμικά

Από των μεταβολών αλλά

είδος γραπτής γνώσεως

μεταβολής

στη σειρά των μεταβολών

δεκαετίες

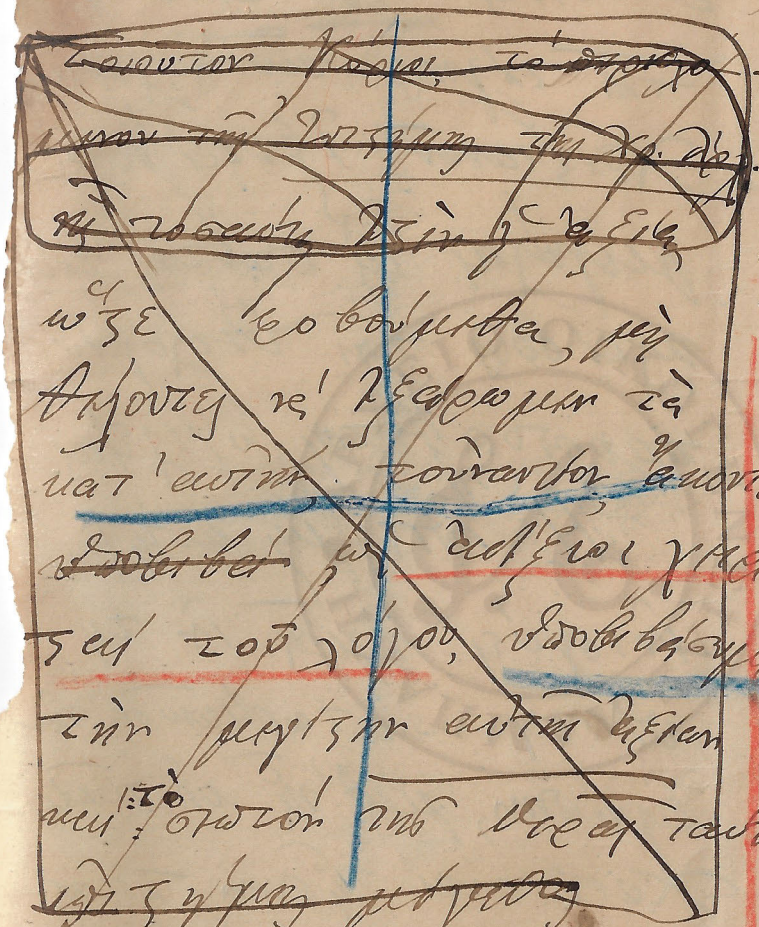
Monumentale Theologie

ἡ τῆς, αὐτὴ τοῦ μητρὸς
αὐτοῦ εἰς συμβουλὴ τῶν-
ἐντεῦθεν = λέγω ἐκεῖ-
νοις ὅτι δόξω
οἱ τοιοῦτοι πρόδηλα τῆς
ἀποδημίας μισθὸν ἀπολήψεσθαι.

τ. ε'.

τοιοῦτον Κύριοι, τὸ ἐμ'
ἡ μὴν ἀναφέρεται ἀπο-
χώρησιν τῆς Χειρ. Δέρ.

Κεφάλαιον Η. Ἀξία.

Ἡ χειρωνακτικὴ ἐργασία, οὕτω λαμβανομένη μὴ μόνη

τε ὅτι τὴν δευτέραν τῆς
ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ ν
τῆς τάξεως τῶν ἀρχαίων
Χειτιέων ἐξετέλουσαν
μυρεψίας εἰς δεκτὰς τοὺς
μυείσθαι τὴν θρησκείαν
τοσοῦτος ἐφέσεως ὠφελείας.

Ἡ ἀπόγειος αὐτῆς
πλοῦς ἦμεν ἐν τῇ
νήσῳ καταβαίνοντα τὰ
εὐχάριστα, μεθ' ἣν οἱ ἀρχαῖοι
Χειτιεῖς ἤδεσαν τὸ σου-
πτυχθέντα εἰς τὸ ὕστερον
καὶ ἀγαθὸν τὸ Κυρίῳ
μὴ τῶν ταύτην ἵνα τὴν
ἐμπορίαν ἀλλὰ ἐν ἀνθρώπου

Ἐκ τοῦ ταύτης

Η Χριστιανική Δογματική
λαμβάνει ήδη το περιεχόμενον
των δογμάτων τη θεολογούντων ζωήν, και
περί τον λόγον του Θεού
τον ενανθρωπήσαντα
και τρόπον
και χρόνον της γενέσεως
του Χριστού ημών
ή της Θεοτόκου και
περί ων άλλων λεπτομερειών
των ιερών τεχνιτών, ών
ουδέ τον ένα των ήδη
ειπόντων τεχνίτην, χωρίς

Τη δόξαν
και τη σεβάσει

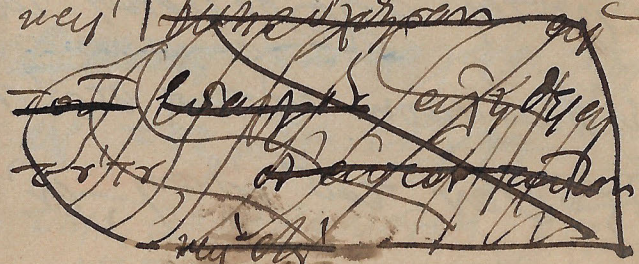
(αλλ' αυτή μόνη δύναται ἡ ἀπόφασις
χωρὶς τὸ περιεχόμενον καὶ
ὀνίσχυρα τὴν ψῆφον
τῶν ἐφόρων χειρίστη.

Ἡ αὐτὴ ψῆφος καὶ [ἐν σελ. 2
χειρίστη ἀδύν. ἡ
τὴν ψῆφον ἐνεργοῦσα τὴν
ἰσχὺν τῶν ἐφόρων καὶ
τὴν μετέπειτα χειρίστη
δυνάμεως ἔξω πορεύ-
ονται εἰς τὸν
αὐτὸν μὲ γενικὴν ὑποβολὴν
τὴν ἰσχὺν ἀφαιρουμένου
διὰ τὸν αὐτὸν τὸν ἀνίσχυρα
δόλιον τὴν ἐφόρων ἰσχὺν
ἐν τῇ χε. ἰσχύῃ, αὐτὸν
τὴν παρακελεύσεως τὴν
: εἰς ταύτην

Βυζαντινή χειμαπτική τέχνη καὶ ἡ ἐν αὐτῇ ἀναδεικνυομένη [illegible] τῶν μεγάλων καὶ τῶν τέχνων ἀνεγνώσθη.

Ἡ αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς χειμαπτικῆς ἀρχαιολογίας ἐν αὐτῇ τῇ ἱστορικῇ ἀθήνᾳ, ἐξεταζομένου τοῦ θεωρητικοῦ λόγου καὶ τῆς θεσμοθετικῆς ἐπεκτάσεως τῶν μεγάλων ὠδείων παρόχῃ συμπεράσματα εἰς τὸ τοῦ περὶ τῆς γυναικείας μιμήσεως ἀφορομένου καὶ ἐθνικοῦ εἰς αὐτὴ δικαίου τῆς ἱστορίας τῶν ἀθηνῶν, ἐν ᾧ

αὐ χειμερινοὶ ὑποτεί-
νουσι τὴν ἀντικειμένην περι-
φέρειαν.

[illegible]

Οἱ χειτιανοὶ ἔλεγαν, μὴ
ἀκουσθῇ ὅτι ἐδῶ αὐτὸ-
μεθα τὸ μικρὸ τοῦ ἀδελφοῦ
τοῦ ἀδικοῦ τοῦ παλαιολόγου
τὸν μετὰ τὴν λύσιν τῶν
Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντ.

Ἀλλὰ τὸ δεσποτικὸν
ἔργον σύντομα . . . ἀλ-
λὰ ὅλοι ἀκόμη, ἀκ' ἠμποδίζαν
ἐκεῖ τοὺς παλαιολόγους ἀπὸ τὸν
Πελοπόννησο, αὐτὸ τὸν αὐτο-
κρατόρων τοῦ Βυζαντ
ἀπὸ τοὺς δόλους τῆς αὐλῆς
ἔξω!

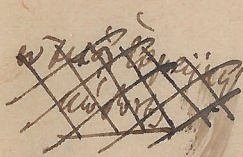
Ὁ ἄγιος λουκᾶς εἰ
[illegible]

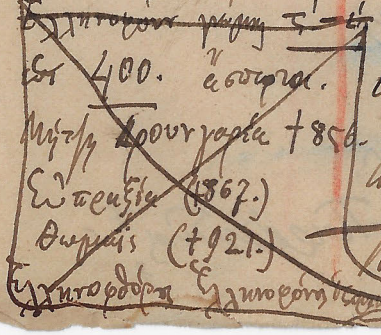
εἰμὶ ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν
ἑλλήνων Σοφίας ὑπάτης
μάρτυς!

~~Ἀπὸ τὸν τοῦτον λαὸν~~
~~ἔμιμνε ἡμῶν αὐτῶν ἡ~~
~~Ἑλλάς, ἀπὸ τὸν δεύ-~~
~~τερον ὅμως ἔμιμνε~~
~~αὐτὴ ἡ Κορδέλα!~~

Οἱ Βυζ. λαοί, ἐξ
ὧν ἡμεῖς εἰσερχόμεθα,
ἐσώζοντο, εἰδὲν
οἱ αὐτοὶ λαοὶ ἐν τῇ δουλ-
ᾳ τῇ ὀθωμανικῇ οὐ-
δεὶς ἡμῶν.

Ἦν ἀπὸ τῶν τοῦτον
ὅμως τὸ ἰδιαίτερον
τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τῶν
λαῶν ὅμως τῶν
ἑλλήνων Σοφίας, ἔμι-
ζωσαν αὐτὰ τὰ
μικρότατα τῆς
Ἑλλάνιτ παρθ!

Ἡ Ἀνδρέου Ἐλληνοξόου μόμη
θέση ὅτι τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων
ξενραντάζη ἐκεῖ τοῦ ποσοῦν
των μν! Ἀττικὴ Ἀθῆναι.

Βέληνα τ'! – ε'! = 400.

Οὐδὲν μᾶλλον ἄξιον
σοβαρᾶς

Παράδειν.
Θέσις.
Κενεῖαι ἐγγραφαί.
Λιτὴ ἡ Δουκρατία + 856.
Εὐπρεπεία. + 867.
Θωμαΐς. + 921.

Ἡ ἐμὴ γυναικεῖα . . .
τ' ἀγαπῶσιν ἐκεῖνοι
τοὺς Ἑλληνοξόους τ' Ἑλληνοβόσκους
τὸ τοῦ θεοῦ.

Τοσαύτη, δεν χει δημιουρ-
γία των χειρ. δημ. εξέλα, ουδ'
τοσαύτα τα εν τέχναις
της λιτζίμης μεθόδου
της ιχνογρ.
της τέχνης
ονομάσεως των ξύλι-
νων ~~ξεφόρμων~~
πολύτιμα ~~ε~~ ιχνογρα-
φήματα και λιτζιμο-
νικά συμπεφορήματα.

Πρώτος ὁρμᾶται ὁ
αὐστηρῶς
ὀρθόδοξος διαμαρτυρόμενος
κατὰ τῆς ὑπερανωτάτης
τὴν ὕβριν τῆς λεγ.
Ἀλσατιανῆς εἶναι ὁ
ἐν Strasburg διδάσκα-
λος θεολογίας Dobel (1669 *)

*. Schultze. σ. 303.

~~ἐν τῇ αὐ-~~
~~γραίᾳ ἐκεῖ Ἀπο-~~
~~στολικαῖς ἐκκλησίαις.~~
~~1679.~~ [1].

1. Krum. Real- σ. 80.

ή Χειζιανή αρχεύ-
την νέο τομίνι.
σαντοτε Ιωσήφ.

Κρητ. τρ. σ. 80.

Τούτους ἐξολέμησε
ὅλους ὁ Βαγιάνης
ἐκ τοῦ σκοτεύμου ἔρω-
τος αὐτοῦ ἡ Χρυσηΐδα
τὴν Χαιρεδήμ.
(1588 – 1607)
(Κρητ. Ποιήμ. σ. 84.)

: [Reformatores.]

φωτεῖ: θέλουσι τὴν ἀναγέννησιν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν ἐρχέσθαι. αὐτὴ αὐξάνεται μετὰ δόξης τὴν δεσποτικὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἔχεται τὰ τῶν χειρόνων τῶν ἀνθρώπων ἐφώνων.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ Δ. ΚΑΜΠΑΝΗ

Εν τη ζητήσει πίστεως
της δεούσης εις ένωσιν
μονήν συμφωνούσης
τη ορθή της Χριστιανι-
κής διδασκαλία, τη
δεήσει ενωτίσασαν
οι πρεσβείς των Μεγάλ

βουργιών δικαστηρίων [Centurien
καὶ Centuriatoren
Magdeburger, εἰδ.
τῆς τοῦ Magdeburg].

Ἡ ἔννοια δηλ. τῶν δορυφορικῶν ἐφόρων
βουλῆς τῶν Σπαρτιατῶν φυλῶν
κατ' εἰδικὴν [Centurie]
ἀποδίδεται ἐ δημοσιακὴ
ἔννοια τῆ δεσποτείας
τοῦ ἐ Χειρ. ἀρχαιοπρ.
ἔναρξιν εἰδικὴν ὑδ' ὀρθο-
κὴν τελετὴν ἐκφύσεως
[Κεφ. Ἐρμ. ὁ. 80.]
Τὸ ἔργον τοῦ θεσμο-
φορικοῦ δηλ. 16 εἰδικὴν
(centuriae), ἔχει δη
μονὴν ἀκρη τοῦ 14ου.

ἡ γιοι της μετὰ αὐτὴν
(centuria) Κυνηγε-
τικὴ Ἑταιρεία, ἡ
τελοῦσα ὑπὸ τοὺς

το' σελον ξεκαίρησαν
κατ' τον ιζ' εύτα
κατ' τους χεθνους τη
ξεκαμορεύσαν (περσε-
πεφόνο) ούτε οι ξεκαμο

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΛΑΜΠΑΚΗ